

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.114/2010/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. június 30. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2010. évi január hó 20. napján kihirdetett 6.B.28/2010/2. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlottal szemben alkalmazott 200.000 (Kettőszázezer) Ft pénzmellékbüntetést, valamint a Magyar Köztársaság területéről történő 3 (három) év kiutasítás mellékbüntetést mellőzi.

A szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtása esetén a 2010. január 14-től január 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a másodfokú eljárásban felmerült fordítási díjjal, valamint a tolmácsolás díjával kapcsolatosan különleges eljárás keretében határozzon.

A vádlott ideiglenes tartózkodási engedélyének száma: .

I n d o k o l á s :

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2010. január 20. napján kelt 6.B.28/2010/2. számú ítéletével vádlottat 2 rb. vesztegetés büntette miatt 1 év - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönre és 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte, a Magyar Köztársaság területéről 3 évre kiutasította. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén a szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatásról, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő esetleges beszámításáról. A vádlottat 9.000 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, megállapította, hogy 132.000 Ft költséget az állam visel.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést, amelyet nem indokoltak.

A nyilvános ülésen a vádlott meghatalmazott védője a fellebbezést fenntartva kifejtette, hogy a védenca terhére rótt bűncselekmény gyakorlatilag a magyar nyelv nem ismerete miatti félreértés következménye volt. Utalt arra, hogy a terhelt maga is elismerte az engedély nélküli járművezetés tényét, azonban nem állt szándékában az őt igazoltató rendőröktől pénz fejében jogosulatlan előnyt kérni, az adott szituációban tapasztalatlansága miatt gondolta azt, hogy az általa elkövetett szabálysértésekért a helyszínen kell bírságot fizetnie. Másodlagosan a vádlott kedvező személyi körülményeire tekintettel a büntetés enyhítését, a vele szemben alkalmazott kiutasítás mellékbüntetés mellőzését kérte.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.80/2010/1-I. számú átiratában az elsőfokú bíróság határozatának helybenhagyását indítványozta.

A Debreceni Ítéltábla a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, megfelelően alkalmazva a vádlott nyelvtudásának hiánya miatt kötelezően alkalmazott tolmács igénybevételére vonatkozó jogszabályi előírásokat is. A megyei bíróság a cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is megfelelően értékelte. Az ily módon megállapított tényállás teljes mértékben megalapozott, ellentmondástól és a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas, ezért azt az ítéltábla a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdése alapján irányadónak tekintette.

Megalapozott tényállás esetén a felmentésre irányuló fellebbezés a bizonyítékok felülrétérkelésének tilalma folytán a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

A megállapított tényállásból a bíróság okszerűen, törvénysértés nélkül vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére, a terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése helyes. Kellőképpen megindokolta a megyei bíróság, miért nem fogadta el a vádlott azon

védekezését, miszerint tapasztalatlansága és nyelvtudásának hiánya miatt gondolt arra, hogy a szabálysértés miatt a helyszínen kell bírságot fizetnie. A beszerzett bizonyítékok értékelése alapján meggyőző indokát adta a bíróság, miszerint a terhelt magasabb szintű magyar nyelvismeret hiányában is - különös tekintettel ..., valamint a rendőrtanúk figyelmeztetését követően - tisztában volt, tisztában kellett lennie azzal, hogy magatartása bűncselekményt valósít meg. Egyetértett az ítélettel azzal is, miszerint a vádlott a az őt igazoltató két rendőrnek a pénzösszegek felajánlásával 2 rb. a Btk. 253. (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali kötelesség megszegésére irányuló vesztegetés büntetést követte el.

A szankciók tekintetében irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket a megyei bíróság túlnyomórészt számításba vette, a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékével, végrehajtása esetén annak fokozatával, valamint a felfüggesztés időtartamával a Debreceni Ítélet Tábla egyetértett. A mellékbüntetések vonatkozásában azonban az ítélet Tábla álláspontja szerint az enyhítő körülmények nagyobb súlyára és a vádlott személyi körülményeire tekintettel az elsőfokú ítélet megváltoztatása volt indokolt a következők szerint:

A megyei bíróság a cselekmény elkövetésekor hatályos Büntető Törvénykönyv rendelkezései alapján a vádlottat 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A Btk. 64. § (1) bekezdése szerint erre akkor van lehetőség, ha a terheltet határozott tartamú szabadságvesztésre ítélik és megfelelő keresete (jövedelme) vagy vagyona van. A Legfelsőbb Bíróság a 25/2007. BK véleményben rögzítette, hogy a kereset, illetve a jövedelem megfelelő összeget elérő volta mellett minden esetben figyelemmel kell lenni a vádlott keresetét, illetve jövedelmét terhelő törvényes tartási kötelezettségeire (gyermektartás, szülőtartás, testvértartás stb.) továbbá a maga és a tartásra szoruló családtagok minimális létfenntartását biztosító kiadásokra. A pénzmellékbüntetés kiszabásának alapjául csupán az említett kiadások fedezetét meghaladó kereset, illetve jövedelem szolgálhat. A pénzmellékbüntetés alkalmazása tehát akkor felel meg céljának, ha alappal lehet következtetni arra, hogy a vádlott a pénzmellékbüntetést törvényes tartási kötelezettségeinek teljesítése mellett, a maga és tartásra szoruló családja minimális megélhetésének veszélyeztetése nélkül saját keresetéből, jövedelméből - akár részletekben is, de - képes megfizetni.

A terhelt a másodfokú határozat meghozatalakor élettársával és két kiskorú gyermekével él egy háztartásban, valamennyiük eltartásáról gondoskodni köteles, ezért az ítélet Tábla azt állapította meg, hogy a részletezett feltételek e mellékbüntetés vonatkozásában nem állnak fenn, ezért annak mellőzése volt indokolt.

Ugyancsak a már rögzített személyi, családi körülményei indokolják, hogy a vádlottal szemben a bíróság ne alkalmazzon kiutasítás mellékbüntetést, ez ugyanis olyan súlyú hátrányt jelentene, amely túlmutat a Btk 37. §-ában megfogalmazott büntetési célokra és ellentétes a 83. §-ban rögzített büntetés kiszabási elvekkel.

Mivel a megyei bíróság elmulasztott rendelkezést hozni a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére vonatkozóan, az ítélet Tábla határozott a

vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időnek a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján történő beszámításáról.

A bejelentett fellebbezések részben alaposak.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

Mindezek alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a rendelkező rész szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben a határozatot - a vádlott ideiglenes tartózkodási engedélye számának rögzítésével - a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helyben hagyta.

Az ítélet tábla a másodfokú nyilvános ülésen határozott az ügyben felmerült szakfordítási díj összegéről, annak a költségjegyzékbe való bejegyzéséről, azonban mivel a nyilvános ülésen jelenlévő tolmács a tolmácsolási díj összegét megjelölni nem tudta, a fordítóiroda által kiállított díjjegyzék beérkezését követően lesz lehetőség e körben döntést hozni. Mivel a fellebbviteli főügyésztség képviselője nem vett részt a nyilvános ülésen, a bíróságnak nem volt lehetősége az esetleges jogorvoslattal kapcsolatos nyilatkozat beszerzésére sem. Ebből következően az ítélet tábla a Be. 578. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróságot felhívta, hogy az így felmerült bűnügyi költség összegéről különleges eljárás keretében döntsön.

Debrecen, 2010. június 30.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 6.B.28/2010/2. számú ítélete a Debreceni Ítélet tábla jelen határozatában írt változtatással a szabadságvesztés büntetés kivételével a mai napon jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. június 30.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke